

CARTA OBERTA DE RESPOSTA DE CATALUNYA ACCIÓ AL PRESIDENT MONTILLA

8 de gener del 2008

Sr. President:

Em permeto dirigir-me directament a Vós en resposta a la lletra que el Gabinet de la Presidència de la Generalitat va enviar contestant la "carta oberta a les institucions catalanes" signada per molts compatriotes i enviada a través de Catalunya Acció. Aquest tracte sense intermediaris evitarà d'entrada el tan poc elegant "m'han dit que li digui..." que utilitza el vostre Director General de Relacions Externes, Sr. Jordi Menéndez, en la seva resposta i que demostra simplement la vostra incapacitat d'assumir la responsabilitat en primera persona quan les coses van mal dades. Tot i que, de fet, no m'ha sorprès la vostra resposta a través de terceres persones. Està en la línia de la vostra política: esmorteir tot allò que toqueu.

Us recordo una vegada més que si hem signat aquesta "carta oberta" és perquè exigim allò que és nostre i que paguem amb el nostre esforç, i no pas perquè tinguem intenció de "compartir" un simple "punt de vista" amb vós. Heu confós la relació entre poble i servidor públic amb una tertúlia de cafè. En conseqüència, us fem avinent que el sou que cobreu del poble de Catalunya no és per dir-nos quin és el nostre "estat d'ànim". Per això ja sabem que existeixen els psicòlegs. Com tampoc us paguem el que us paguem per donar-nos com a única solució a la situació d'emergència que viu el país un fastigosament burocràtic "prenem nota". Això és al màxim que arribeu?

Tanmateix, diu el vostre director general que la vostra obligació és "estar-hi atents" a les "incidències que es produeixen en la nostra societat". Feu de president o feu de "sereno"? Desgraciadament ni una cosa ni l'altra. La vostra obligació hauria de ser dirigir el país amb eficàcia i dignitat encarant-vos a qui faci falta, i si les situacions us superen sempre us queda allò tan terapèutic i noble en una democràcia: DIMITIR.

Amb tot, tal i com ja afirmàvem en la nostra "carta oberta", demanar aquí que plegui algú és demanar la lluna en un cove. És clar, on aniria? Veient doncs la inutilitat de les nostres protestes ens caldrà anar més enllà per tal de garantir el nostre futur col·lectiu i desemascarar els responsables i còmplices de la situació. És per aquest motiu que, a partir d'aquests moments, utilitzarem tots els mecanismes al nostre abast per tal de fer efectiu allò que cal fer quan un govern es transforma en adversari del propi poble que diu representar. L'esperit de la nostra política serà combatre aquells que violen sistemàticament els nostres drets com a poble, siguin a Madrid o siguin a Barcelona.

Sabem perfectament que aquestes situacions no són noves en la història. D'altres pobles les han viscudes i han esdevingut el prel·ludi de la seva independència nacional. És per això, per exemple, que els pares de la pàtria nordamericana van escriure això en la seva proclamació d'independència: *"Per garantir aquests drets s'institueixen entre els homes els governs, els quals obtenen els seus poders legítims del consentiment dels governats; que quan s'esdevingui que una forma de govern es faci destructora d'aquests principis, el poble té dret a reformar-la o abolir-la, i instituir un nou govern que es fonamenti en els esmentats principis"*.

Atentament,

Santiago Espot
President Executiu de Catalunya Acció